

DE STER VAN NEDERLAND



1 APRIL 1932

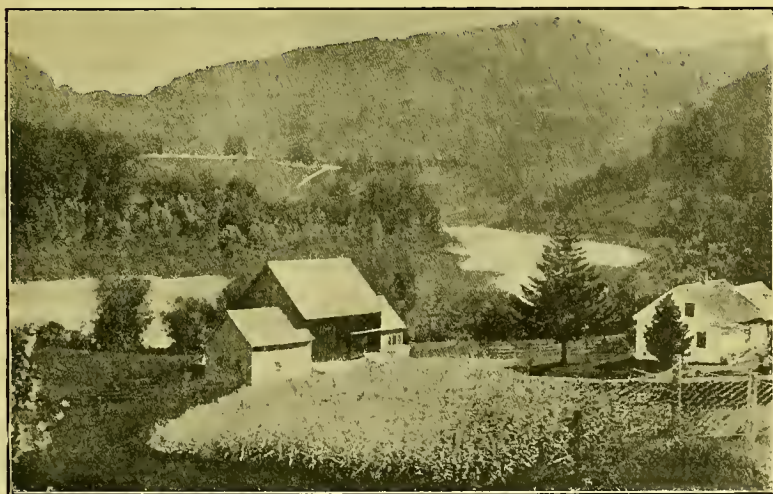
No. 7

37e JAARGANG

»Zie, in Cumorah's heuvel ligt
Verborgen een gewijd geschicht!«

Moronie.

EEN KERK UIT EEN HEUVEL GEDOLVEN



De heuvel Cumorah.

Uit den heuvel Cumorah kwamen de platen te voorschijn, waarvan het Boek van Mormon vertaald werd. Het Boek van Mormon is een van de grondslagen der opnieuw opgerichte Kerk van Christus. Men zou dus, in figuurlijken zin kunnen zeggen, dat deze Organisatie uit een heuvel gedolven is!

Dezer dagen — op 6 April — is het 102 jaar geleden, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd opgericht.

ZALIGHEID VOOR DE DOODEN.

(Vervolg van bl. 72)

Les 23.

Huwelijksplechtigheden.

De Heiligen der Laatste Dagen beschouwen uitsluitend de binnen tempelmuren voltrokken huwelijksplechtigheid als het eene en alleen volmaakte huwelijkscontract. Zij erkennen de volle rechts-geldigheid en verplichting van een onder de burgerlijke wet gesloten huwelijk, maar alle zonder het bindend gezag van het Heilige Priesterschap gesloten echtverbintenissen beschouwen zij als alleen voor dit leven geldige contracten, waaraan de hoogere en superieure elementen van een complete en blijvende echt-vereëning ontbreken. Zij leeren dat alle familiebetrekkingen van duurzamen en bindenden aard gemaakt kunnen worden tot over het graf. Zij zeggen dat onder de volmaakte, in de celestiale werelden heerschende wet de aardsche betrekkingen van echtgenooten onderling en van ouders en kinderen in volle kracht zullen voortduren, mits die betrekking op aarde verzegeld zijn door de macht en het gezag van het Heilige Priesterschap. De gewone huwelijksplechtigheid, die de burgerwet voorschrijft, vereëngt man en vrouw alleen voor deze wereld; de hoogere huwelijks-wet, uit den hemel geopenbaard, bindt de echtelieden voor tijd en eeuwigheid.

Kinderen van zoodanig gehuwde ouders hebben erfrecht op het Priesterschap; „verbondskinderen” worden zij genoemd; geen aannemingsplechtigheid of verzegeling is noodig om hun een plaats te geven in de zalige nakomelingschap der belofte.

De Kerk erkent echter en hecht hare volle goedkeuring aan wettelijke huwelijken, die alleen voor dit leven gesloten worden, ja sluit zelf die echtverbindtenissen tusschen huwelijksandidaten, die niet toegelaten kunnen worden in het Huis des Heeren of die uit vrije keuze de voorkeur geven aan den lageren en tijdelijken huwelijksvorm.

Les 24.

Bronnen van Genealogische Informatie.

Wie inlichtingen zoekt betreffende zijn familie en voorouders, zal zijn taak vergemakkelijken als hij een weldoordacht plan volgt. In de Ster van 1 November 1931 hebben wij enkele praktische wenken gegeven. Daaraan zullen wij nog het een en ander toevoegen.

Op begraafplaatsen kan men in den regel, òf in de boeken, òf op de grafsteenen waardevolle informatie vinden. Het is interessant en veelal de moeite waard, tijdens een vacantie in een dorp of stadje, waar iemands voorouders gewoond hebben, het kerkhof eens te bezoeken en van de ingebijtelde mededeelingen nota te nemen.

In leezalen zal men doorgaans boeken met genealogische gegevens aantreffen, zooals biografische werken, waarin allerlei mannen van beteekenis genoemd worden.

Als men soms op de rijksarchieven niet kan slagen, is het wel eens mogelijk in oude kerkboeken waardevolle gegevens te vinden. Daarmede bedoelen wij niet de kerkelijke doopboeken (die immers in de archieven ondergebracht zijn) maar andere kerkelijke aantekeningen, zooals ledenlijsten, vergaderingsverslagen enz.

Zoo kunnen ook testamenten, acten en andere papieren, die eveneens in verschillende archieven ondergebracht zijn, wel eens een gaping aanvullen, die uit de gewone registers niet aan te vullen was.

Waardevolle gegevens of vingerwijzingen leveren ook menigmaal de lijsten van aangehuwde families van een bepaald geslacht, waarover een genealogie bestaat. Wie in een bibliotheek zoo'n boek eens openslaat en de aangetrouwden-lijst overkijkt, zal allicht wat van zijn gading vinden.

Onlangs bladerde schrijver dezes in het *Biografisch Woordenboek* van A. J. van der Aa (J. J. van Brederode, Haarlem, 1874) en vond gegevens, die voor zijn nasporingen van gewicht zijn. De oude jaargangen van *De Navorscher* en *De Nederlandsche Leeuw* zullen menigeen van dienst kunnen zijn.

(Wordt vervolgd).

EVANGELISCHE VRAGENBUS.

Vraag: Wat is de houding der Kerk ten opzichte van het kaartspel?

Antwoord: Geen kerkleider heeft wellicht zich beslister uitgelaten met betrekking tot kaartspelen dan wijlen President Joseph F. Smith. Op bladzij 412 van zijn boek: „*Gospel Doctrine*” (Evangelie-leer) kan men lezen:

„Men kan iemands karakter eenigermate leeren kennen uit het gehalte van zijn amusements. Menschen met nijvere, bedrijvige en weloverdachte levensgewoonten malen heel weinig om beuzelachtig tijdverdrijf, om plezier dat men zoekt terwille van het plezier. Men kan zich niet makkelijk indenken dat vooraanstaande mannen in de Kerk eenig genoegen zouden kunnen vinden dat bezielend of stichtelijk was bij de kaarttafel; integendeel zou de mededeeling dat een president van een „staak”, een bisschop van een gemeente of een andere kerkelijke voorganger verslaafd was aan het kaartspel, een schok geven zelfs onder het jonge volkje, dat de plichten en verantwoordelijkheden des levens niet zoo ernstig opneemt. Zulk een handelwijze zou men onvereinigbaar achten met de plichten en verantwoordelijkheden van een godsdienstig leven. Zelfs zakenmensen staan in den regel wantrouwend

tegenover hun mede-zakenlieden die een sterke neiging voor het kaartspel toonen.

„Maar, zegt men misschien, diezelfde bezwaar-punten gelden niet voor jonge menschen, die het leven niet zoo ernstig opnemen. Doch het kwaad schuilt hierin, dat jongelui die zich overgeven aan het beuzelachtig en onheilspellend tijdverdrijf van kaartspelen, hoogstwaarschijnlijk nooit het leven ernstig zullen opnemen tenzij zij zulke twijfelachtige genoegens reeds vroeg nalaten. De ernstige en nadenkende mensch zal veel eerder de hooger en edeler levensplichten aanvaarden en zijn smaakgevoel en ontspanningsbehoefte laten zich nooit bevredigen met een spel kaarten.

„Kaartspelen is een overdadig genoegens; het werkt harts-tochtelijk en is daarom verderfelijk. Het gaat doorgaans samen met de sigaret en het wijnglas en dat gezelschap voert naar kroeg en speeltafel. Weinig menschen geven zich aan dit gevaarlijke tijdverdrijf over zonder hun zaken en de hoogere levensplichten in gevaar te brengen. Zeg mij van welke amusements gij het meest houdt en of uw amusements u een hartstocht geworden zijn, en ik zal u zeggen wat gij zijt. Weinigen spelen dikwijls kaart zonder dat het een hartstocht wordt.

„Kaarten zijn de volmaaktste en gewoonste middelen van een dobbelaar, die er uitgevonden zijn, en het gezelschap van kaarten, in tegenstelling met het gezelschap van de meeste andere spelen, is dat van speelhol en kroeg. Maar niet alleen het kaartspel leidt ten verderve. Elk spel dat ten slotte naar twijfelachtig gezelschap voert, omdat het 't voornaamste tijdverdrijf van dat gezelschap is, dient van onze haardsteden verbannen te worden. Er is een overvloed van onschuldige spelletjes om de behoefte aan genoegens aan den huiselijken haard te bevredigen, zonder het kaartspel aan te moedigen”.

— — — — —

„Kaartspel is een kansspel en omdat het een kansspel is, heeft het trucs of handigheden. Het moedigt trucs aan; iemand is een bedreven kaartspeler als hij met listen en foefjes winnen kan. Het schept een geest van geslepenheid en leidt tot het verzinnen van verborgen en geheime kunstgrepen, en valsch spelen wordt bijna in één adem genoemd met kaartspelen.

„Kaarten hebben, bovendien, een slechte reputatie. Indien er geen andere reden bestond voor het schuwen van de kaarttafel, dan dient haar reputatie alleen reeds een waarschuwing te wezen. Wij geven toe dat er vaak groote bedrevenheid te pas komt bij dit kansspel, maar deze bedrevenheid brengt de moreele hoedanigheden van den speler in gevaar en voert hem tot twijfelachtige practijken.

„Spelen als dammen en schaken hebben vaster regels, welker toepassing voor iedereen open staat en die vrijer zijn van sluwe

kunstgrepen. Zulke spelen werken niet zoo hartstochtelijk als kaarten en andere kansspelen."

— — — — —
 De kaarttafel is het tooneel geweest van te veel twisten, de broedplaats van te veel haat en nijd, de aanleiding tot te veel moorden, om één woord van rechtvaardiging toe te laten voor de leugen- en bedroggeest, die maar al te vaak in de harten der kaartspelers ontvlamt".

Wij zouden nog wel meer kunnen aanhalen, maar het bovenstaande is naar ons inzien genoeg. Wie dit onbevungen leest, zal zonder moeite verstaan dat de overbekende geest van het hier besproken spel niet strookt met den zuiveren geest van het Evangelie. De houding der Kerk ten opzichte van kaartspelen is heden nog precies als in de dagen van President Joseph F. Smith.

ROTTERDAMSCH E CONFERENTIE, gehouden op 12, 13 en 14 Maart 1932.

Zaterdagmorgen, 10 uur. Zendelingenbijeenkomst.

Zaterdagavond, 8 uur. Deze bijeenkomst werd met het zingen van lied No. 1: „De dag der Bevrijding”, aangevangen. Het openingsgebed werd door broeder Adrianus Hekking uitgesproken, waarna lied No. 69: „De Heer is mijn licht”, werd gezongen.

Ouderling M. Laverl Hall, president van het Rotterdamsche District, had de leiding en sprak een paar woorden van welkom, waarna Ouderling Andrew P. Roghaar, president van het Groninger District, en Ouderling Walle Koster optraden als de eerste sprekers.

Een meisjes-dubbel trio uit Den Haag zong nu een lied, en Ouderling Sherwood D. Hauck, een zending uit Duitschland, sprak de vergadering toe in het Duitsch, hetwelk vertaald werd door broeder Pieter Vlam.

Een duet: „The Divine Lullaby”, werd nu door broeder Marinus van Gelderen en Zuster Louise de Gast gezongen, waarna Ouderling Charles I. Gustaveson, een zending uit Zweden, de aanwezigen toesprak in het Engelsch, hetwelk vertaald werd door Ouderling Hoyt W. Brewster. Ouderling Albert J. Aardema, president van het Amsterdamsche District, en Zendingspresident Frank I. Kooyman traden als de laatste sprekers op. Een Zendelingenkwartet uit Rotterdam gaf een zangstukje ten beste en ten slotte werd lied No. 179: „De Liefelijke Dag”, gezongen. Zuster Tine Hartman-Spaans eindigde met dankzegging.

Zondagmorgen. Om 10 uur ving deze samenkomst aan met het zingen van lied No. 65: „Eert den Profeet”. Broeder H. Klein Nagelvoort uit Den Haag ging voor in het gebed en het Overmaassche koor zong een lied: „Leid mij Pelgrim”. Wederom

heette Ouderling Hall alle aanwezigen welkom, en Ouderlingen J. Louis Spitters en Cloyd C. Galbraith waren de eerste sprekers. „Gebet”, een lied, werd nu ten gehoor gebracht door een meisjes-dubbel trio uit Den Haag, waarna broeder Pieter Vlam, uit Den Helder, en Ouderling W. Wilmer Tanner het woord voerden. Het Zendingenkwartet zong een lied, getiteld, „Bendimeer's Stream”, en Ouderling S. M. Dalebout was de volgende spreker. Broeder Marinus van Gelderen uit Rotterdam zong „Lead, Kindly Light”, en President Kooyman trad als de laatste spreker op. Het Overmaassche koor zong ten slotte „Leid, vriendelijk Licht”, en broeder A. van Buuren uit Overmaas dankte.

Een doopdienst werd direct na deze samenkomst gehouden. Drie personen werden gedoopt.

Zondagmiddag. Deze bijeenkomst werd om 2½ uur met het zingen van lied No. 148: „De tijd is zeer kort”, aangevangen. Broeder Daniel v. d. Waal uit Dordrecht vroeg des Heeren zegen en de bijeenkomst werd met het zingen van lied No. 122: „Kom tot Mij”, voortgezet. Twee van de doopelingen werden nu bevestigd en Ouderling D. H. Chistensen, president van het Utrechtsche District, en Zuster Tine Hartman-Spaans, Assistentie Bijhoudster der Zending, spraken de vergadering toe. Het Zendingen-kwartet zong een lied: „Sweet Sabbath Eve”, en broeder Jentje Borger, president der Rotterdamsche Gemeente, en Ouderling Hoyt W. Brewster, Opziener van het O.O.V. en Zondagsschoolwerk der Zending, voerden het woord. Broeder Marinus van Gelderen en Zuster Tilly Schotel zongen nu een lied: „Rock of Ages”, waarna broeder Leendert Barendregt, president der Overmaassche Gemeente, en Ouderling Herman Bell de aanwezigen toespraken. De derde doopeling werd nu bevestigd en ten slotte werd lied No. 198: „Doe wat recht is” gezongen. Het dankgebed werd door Ouderling Jesse K. Thorne uitgesproken.

Zondagavond. Om 7 uur ving deze samenkomst aan met het zingen van lied No. 67: „Wij danken U, Heere” en broeder Levinus Ringelberg ging voor in het gebed. „The Palms”, een lied, werd nu ten gehoor gebracht door het Rotterdamsche koor, waarna Ouderling John de Gooyer, Secretaris van het O.O.V. en Zondagsschoolwerk der Zending, en broeder Hans Schotel uit Rotterdam, als de eerste sprekers optraden. Een meisjes-dubbel trio uit Rotterdam zong nu een lied: „Sweet Music”, en Ouderling George Rytting, Assistent Redacteur der Ster, en Zuster Jopie Riet, leidster van het Jeugdwerk der Zending, voerden het woord. Het Rotterdamsche koor zong: „Save Me, O God”, waarna de algemeene autoriteiten der Kerk voorgesteld en eenparig ondersteund werden. Ouderling M. Laverl Hall, aftredend president van het Rotterdamsche District, en Ouderling Arthur van Otten, zijn opvolger, spraken nu de aanwezigen toe, waarna het Zendingenkwartet een lied zong: „Farewell”. De Zendingspresident trad als

de laatste spreker op, en ten slotte werd lied No. 48: „Gods Geest” gezongen. Zuster Elisabeth J. Kooyman dankte. Na het gebed werd lied No. 133: „Looft aller heeren Heer!” gezongen ter eere van de vertrekkende zendelingen.

Maandagavond werd er een gezellig avondje gehouden.

Al de bijeenkomsten hadden in de gewone zaal, „Excelsior”, plaats en ze waren allen druk bezocht. Zelfs de middagdienst, in den regel stiefmoederlijk behandeld, was flink bezet. De conferentie was een waar geestelijk feest.

Clyde Biddulph, Secr.

OORLOGSSCHADE TE SJANGHAI.

Chineesche autoriteiten, zegt de N.R.C., schatten de door de Japanners aangerichte schade te Sjanghai op anderhalf milliard zilver-dollars. Het aantal gedooide Chineesche burgers wordt op 8000 geschat en 70 pct. der Chineesche bezittingen in de bezette zone is verwoest. De waarde der vernietigde gebouwen wordt op 240 millioen zilver-dollars geschat en die der verwoeste fabrieken op 68 millioen zilver-dollars. Voorts zijn 350,000 menschen werkloos geworden. Het onderwijs is stopgezet; 3000 onderwijzers zijn zonder emplooi. 12 inrichtingen voor hooger, 17 voor middelbaar, en 49 voor lager onderwijs zijn verwoest, hetgeen in totaal een schade beteekent van ongeveer 14 millioen zilver-dollars. De verliezen der spoorwegen worden op 17 millioen zilver-dollars geschat.

De waarde der vernielde bruggen en wegen bedraagt 1.4 millioen zilver-dollars, terwijl de aan havenwerken aangerichte schade 10 millioen zilver-dollars belooft. Voorts schatten Chineesche banken hun verlies op 85 pct. van het normale zakenverkeer; 80 pct. van de katoenspinnners zijn zonder werk.

PRIESTERSCHAPSLESSEN.

Het programma voor April is als volgt:

Eerste avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: *Priesterschapsstudies*, bl. 29 en 30: Zegelmacht, Alle macht die noodig is, Het juiste gebruik van gezag.

Tweede avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Twee toespraken van 12 minuten elk over: 1. Levensondervindingen voor ons welzijn; Afd. 122, Leer en Verb. 2. Kennis van het hoofd en kennis van het hart: tweëerlei weten. Bespreking.

Derde avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: bl. 31 en 32: Hoe men het Priesterschap behouden kan, Geschiktheid voor het Priesterschap.

Vierde avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Huisbezoek Rapport.

O ZOO VER.

Woorden van den M.-Mannen kwartetzang in het O.O.V.-wedstrijdwerk van dit seizoen.

Een terugblik op de jaren,
 Die 'k verspilde, dom en dwaas,
 Toont mij vaag en dof mijn zonden,
 Door een mistig tranenwaas.
 't Heugt mij hoe 'k van Vaders hardsteê
 Af ging dolen, her en der,
 Ver van 's Heilands teeder pleiten,
 O zoo ver, O zoo ver.

Jaren doold' ik en ging drinken
 Uit de bron van wuft vermaak,
 Zoekend ware levensvreugde —
 Valsche hoop en ijd'le taak!
 Die plezierstroom, o, was bitter!
 Dorstig, zonder gids of ster,
 Bleef ik, moe en mat, nog dolen,
 O zoo ver, O zoo ver.

In de donk'r' en stille waken
 Van mijn langen nacht van wee,
 Kwam mijn zoo verzaakte Heiland,
 Bracht mij licht en troost en vreê.
 In den gloed van Zijne liefde
 Smolt mijn hart — nu jubelt er
 't Lied dat Hij mijn zond' verbande,
 O zoo ver, O zoo ver.

(Vrij uit het Amerikaansch).

K.

»DE LIEFSTE NAAM.«

Woorden van het wedstrijdlied, dubbel trio, der Arenleessters voor dit seizoen.

O antwoord mij een vraag, lief, die 'k stel:
 Mijn hart is diep ontroerd, gij merkt het wel;
 O, antwoord mij als gij mijn vriend wilt zijn,
 Spreek oprecht en zonder zweem van schijn.
 Heiligt g' in uw hart des Heiland's naam,
 Het liefste, schoonste woord voor menschen aâm?

Noem hem, spreek hem teeder,
 Noem hem zachtkens als met fluister-aâm
 Noem hem, spreek hem weder,
 Die naam 's de liefste, d'allerliefste naam.

K.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: CLYDE BIDDULPH

VAN DE REDACTIE.

Waarlijk opgestaan.

„De Heere is waarlijk opgestaan” schrijft Lucas. Duizenden monden hebben het dezer dagen herhaald.

Triomf! De Heer is opgestaan!
Wij kunnen vroolijk grafwaarts gaan,
Zijn liefde zal ons wekken;
Hij, d'eersteling in Zijnen stand,
Kan ons ten zekren onderpand
Van ons verrijzen strekken.

Of velen het waarlijk geloóven? Wij betwijfelen het. En wel hierom, dat velen onze prediking van een letterlijke opstanding zoo bestrijden, ja bespottelijk trachten te maken.

Wat anderen verkiezen te gelooven, dat is *hun* zaak en waarlijk. Maar *vreemd* lijkt het *ons* toe, dat men bij het woord „opstanding” niet mag denken aan de herrijzenis van het lichaam.

Staan wij even bij de feiten stil. Jezus van Nazareth is den kruisdood gestorven. Liefhebbende vrienden leggen het gestorven lichaam in een graf. Dat graf is kort daarop leeg. En in lichamelijke gestalte — hij eet visch, hij eet honig, hij laat zich betasten — verschijnt hij aan velen.

Maar als de Heiligen der laatste dagen zóó den Heiland prediken, wordt het „veelgodendom” en heet het „onchristelijk!” Dat is o.a. het oordeel van den redacteur van *De Heraut*.

»Volgens hen (de Heiligen der laatste dagen) hebben al deze goden lichamen, ledematen. . . . zoodat ze de goden niet beschouwen als zuiver geestelijke wezens.« (No. 2819, 31 Jan. 1932).

Zuiver geestelijke wezens: geen lichamen, geen ledematen! Tóch: „De Heere is waarlijk opgestaan!” En die verzezen Heiland, die visch eet en honig-raten en die zich laat betasten, is éénswezens met den Vader en den Heiligen geest. Die Heiland, die visch en honig eet en die dus wel een lichaam moet hebben, is nu één en hetzelfde wezen als de Vader en de Heilige Geest en is thans *lichaamloos*, want die Drie zijn immers een *zuiver geestelijk wezen*. . . .

Nogmaals: wat anderen verkiezen te gelooven, dat is *hun* zaak, maar waarom *ons* geloof onchristelijk moet heeten, waar wij in den Heiland gelooven zooals Hij uit het graf is verzezen en opgevaren tot den Vader, kijk, dat is ons een raadsel. Waarom voer

Hij eigenlijk op tot den Vader als Hij éénswezens was met dien Vader? Zie, zulk een tegenstijdigheid kan er bij ons niet door.

Wáárljk opgestaan! Dat zong Maria, die Hem gaarne had willen omvangen met haar armen, maar die hem toen nog niet mocht aanraken. Wáárljk opgestaan! dat juichten de Emmaüs-gangers, die brood met Hem aten. Wáárljk opgestaan! dat jubelde Thomas, die zijn hand in de wonden legde. Wáárljk opgestaan! dat ruischte van de lippen der Nephieten, die zich mochten overtuigen. Wáárljk opgestaan! dat getuigen de Profeet Joseph Smith en Sidney Rigdon :

»... na de vele getuigenissen welke van Hem zijn gegeven, is dit getuigenis het laatste van allen, hetwelk wij van Hem geven: *dat Hij leeft!* Want wij zagen Hem aan de rechterhand Gods, en hoorden de stem getuigenis geven, dat Hij de Eeniggeborene des Vaders is".

Hij lééft! De Heer is wáárljk opgestaan.

K.

HET EVANGELIE EN GEZONDHEID

Een studiecursus voor de Onderlinge Ontwikkelings- Vereenigingen.

(Vervolg van bl. 78).

HOOFDSTUK 18.

Les 21.

Alcohol.

Lichamelijke gevolgen. Bijna alle lichaamsorganen worden geschaad door het gebruik van alcohol. De maag, het hart en het zenuwstelsel worden zeer beslist geschaad, hetwelk een zeer laag weerstandsvermogen veroorzaakt.

Het is in dokterskringen een overbekend feit dat geheelonthouders vlugger herstellen dan alcohol-gebruikers; — hun weerstandsvermogen is veel grooter.

Cijfers uit Duitschland ontleend, toonen aan dat onder de geheelonthouders één persoon uit 2.272 honderd jaar wordt, terwijl onder de gebruikers één uit 833.333 dien leeftijd bereikt.

Armoede. Alcohol is, in de meeste gevallen, de oorzaak van dezen ongelukkigen en treurigen toestand.

Misdaad. Uit een in Amerika gehouden onderzoek (staat Massachusetts) bleek dat alcohol den val van 84 pCt. van alle misdadigers veroorzaakte. Het aantal misdadigers in de gevangnissen is in Amerika verminderd sinds het nationale drankverbod in werking trad.

Uitwerking op kinderen. Alcohol werkt op het menschelijke lichaam op zoodanige wijze dat degeneratie op de kinderen overgaat. Het aantal gebrekkige kinderen (verstandelijk en lichamelijk) van alcohol-gebruikers is abnormaal hoog.

Huiselijk leven. Alcohol is waarschijnlijk de oorzaak geweest van meer verdriet en ellende aan den huiselijken haard dan eenige andere factor. Het is onmogelijk, een gelukkig huiselijk leven te hebben, als er alcohol gebruikt wordt.

Een „Laterdaagsch” Geloofsstuk. „Er is onder de Laterdaagsche Heiligen een grooter getal menschen die zich geheel onthouden van alcohol dan onder eenig ander volk ter wereld. Vol vertrouwen hoop ik dat iedere Priesterschapdrager zou kunnen zeggen: „Ik ben een geheelonthouder. Ik ben er trotsch op!” — Senator Reed Smoot.

HOOFDSTUK 19.

Les 22.

Thee, Koffie en andere dranken.

Vele menschen beweren dat thee, koffie en tabak niet schadelijk zijn voor de menschen op grond van het feit dat de schade niet direct te merken is. Groote verstoring van lichaamsorganen gebeurt zelden vóódat er ernstige en onherstelbare schade gedaan is.

Thee- en koffie-nadeelen. In bijna alle gevallen volgt verstopping, de bron van een groot aantal ongesteldheden, op het gebruik van thee. Zeer weinig menschen sterven als een gevolg van algemeene uitputting, veroorzaakt door een ziekte, maar door het falen van levensdeelen; — door misbruik en verzuim verzwakt. Thee en koffie hebben een zeer nadeelige uitwerking op 'het zenuwstelsel en de nieren.

Koffie en Thee vergiften. Caffeïne en looizuur zijn de meest schadelijke stoffen in koffie en thee. Caffeïne is zeer vergiftig, terwijl looizuur wordt gebruikt om huden te verharderen in het looiersbedrijf.

Zooals het gewoonlijk klaargemaakt wordt, bevat één kopje koffie of thee bijna drie grein caffeïne. Twintig of dertig grein, in eens ingenomen, is voldoende om een gezond persoon te dooden.

Gevolgen van Caffeïne-gebruik. Indien caffeïne in kleine hoeveelheden ingenomen wordt zal een beduidende prikkelende invloed op het zenuwstelsel volgen; in groote hoeveelheden ingenomen, volgen hevige hoofdpijn, verwarring en dikwijls krankzinnigheid. Het gestadig gebruik van thee en koffie wordt altijd door zenuwachtigheid gevolgd. Caffeïne werkt hoofdzakelijk op de nieren.

Gevolgen van Looizuur-gebruik. Meer dan $7\frac{1}{2}$ percent looizuur gaat in de drank. Dit zuur is een geweldig samentrekkend middel en veroorzaakt verschrompelen en opdrogen van de ingewanden.

Chocolade en cacao. Beiden bevatten theobromine, een bedwelmingsmiddel, dat bijna hetzelfde is als caffeïne. Theobromine werkt nadeeliger op de nieren dan caffeïne.

Andere gevaarlijke dranken. Vele dranken die onder verschillende namen aangekondigd worden, bevatten prikkelende middelen en dienen niet gebruikt te worden.

Een „Laterdaagsch” Geloofsstuk. „Het Woord van Wijsheid spreekt uitdrukkelijk tegen deze soorten vergiften, en belooft verstandelijke en lichamelijke levensbekwaamheid door geheelonthouding”.

HOOFDSTUK 20.

Les 23.

Ziektekiemen – Ongedierte.

Infectie door ziektekiemen. Infecties komen het lichaam binnen door de huid of door het slijmvlies. Men denkt dat de gewone verkoudheid binnen treedt door de neus.

Gewone verkoudheid. De kiemen van een gewone verkoudheid zijn altijd in de neusgaten aanwezig. Ze worden werkzaam wanneer de persoon moe is, of wanneer hij slechte spijsvertering heeft. Zakdoeken dienen vaak vervangen te worden, of het is nog beter om klein stukjes gaas te gebruiken en ze te verbranden, als men verkouden is.

Tuberculose. Tuberculeuze kiemen komen het lichaam binnen door het inademen van droog of nat speeksel, en door het gebruiken van rauwe melk.

Typhuskiemen. Rein water en voedsel moet gebruikt worden om de typhuskiemen buiten het lichaam te houden. Indien men twijfelt aan de reinheid van het water, dient men het te koken om alle kiemen en onzuiverheden te vernietigen.

Bedorven voedsel. Als men denkt dat zeker voedsel bedorven is, moet het vermeden worden. Gewone vliegen brengen vele kiemen op het voedsel, (hoofdzakelijk typhuskiemen), en het gebruik van dit voedsel is zeer gevaarlijk. Ratten, wandluizen, vlooiën, luizen en ander ongedierte zijn gevaarlijk, daar zij ziekten verspreiden.

Reinheid. Reinheid is belangrijk om infecties te vermijden. De handen, het gezicht en de vingernagels dienen schoon gehouden te worden. Als een open wond met vuile handen aangetast wordt, zullen er kiemen in komen.

Huisstof. Een ophooping van huisstof dient vermeden te worden, daar de stofdeeltjes bacteria meedragen. Zonneschijn versterkt het lichaamsweefsel en vernietigt ziektekiemen.

Buiten slapen. Het is door leger-officieren opgemerkt dat zoo lang als zij op marsch zijn en buiten slapen, zij over het algemeen geen last van verkoudheid hebben, maar zoo gauw als zij binnen komen worden zij verkouden.

Besmettings-kiemen. De kiemen die katarrh van den neus en luchtpijpen veroorzaken, worden van den een naar den ander over-

gebracht door hoesten, spuwen, niezen, ademen en vuile zakdoeken.

Een „Laterdaagsch” Geloofsstuk. „Ware heiligen der laatste dagen zijn rein van lichaam, verstand en geest.” — Dr. L. L. Daines.

HOOFDSTUK 21.

Les 24.

Tanden, tandvleesch, amandelen (mangels).

Mond-infectie. Talrijke bacteria zijn steeds in den mond aanwezig. Dikwijls zijn ze een bron van vergiftiging en infectie voor alle monddeelen.

Pyorrhoea, begint met roodheid en ontvlaming van het tandvleesch. Eindelijk komt verdeeling van de vliezen die de tanden omringen, etter-zakjes vormen zich, en de tanden raken los.

Tandbederf. Films, die bacteria en deeltjes koolhydratenvoedsel bevatten, worden door het speeksel gevormd. De bacteria beginnen te werken en bederf is het gevolg.

Abces van de tanden. De bacteria komen het weefsel binnen door de bloed- en vocht-kanaaltjes, waar ze soms verstopping veroorzaken.

Houdt de tanden schoon. De tanden dienen gepoetst te worden 's morgen en 's avonds en na de maaltijden, door een vlug rond-draaien van de borstel. Sterke drukking is niet aan te bevelen. Vlugheid van beweging is de belangrijkste factor.

Bewaar het tandglazuur. Het is door onderzoekers aangetoond dat het tandglazuur beïnvloed wordt door wat men eet, — hoofdzakelijk waar vitamine B en D afwezig zijn.

Een van de beste manieren om tanden en tandvleesch gezond te houden, is de kaken flink te oefenen door iederen dag wat hard voedsel te gebruiken, dat goed gekauwd moet worden

Resultaten van tandenzorg. Volgens vooraanstaande dokters uit Amerika, is het aantal gevallen van rheumatiek verminderd geworden sinds er zorgvuldige attentie aan tanden en amandelen gegeven is. Om dus ernstige schade te voorkomen, moeten de tanden en andere monddeelen goede attentie ontvangen.

Een „Laterdaagsch” Geloofsstuk. Bruikbare en gezonde tanden zijn noodzakelijk voor de gezondheid.

VIA DOLOROSA.

Goede Vrijdag.

„Naboe Moesa is onze profeet! Naboe Moesa is onze profeet!”

Onder eentonig tromgeroffel, te midden van jengelende draai-orgels en warrelende mallemolens, onder een herrie die, naar dr. Stengena verhaalt in zijn reisverhaal „Oude landen en steden”, aan Koninginnedag bij ons doet denken, zoo schrijft de N.R.C.,

klinkt dit geroep al maar door, als een hardnekkige obsessie, uit den mond van fanatieke Arabieren, die in drommen voorttrekken in een soort springprocessie.

En dat tooneel speelt zich niet af in een typisch Mohammedaansche stad op een uitsluitend Mohammedaanschen feestdag, maar werd door genoemden schrijver waargenomen toen hij, eenige jaren geleden, op den ochtend van Goeden Vrijdag door Jeruzalem ging langs de *Via dolorosa*!

Het schijnt wel, dat wie nu werkelijk het gevoel voor de heiligheid en poëzie van het bijbelsch verhaal wil verliezen, wie meer en meer ontnuchterd wil staan tegenover de traditie die zich aan die door de eeuwen gewijde plaatsen heeft gehecht, het bijbelsche land zooals het nu is en met name Jeruzalem moet bezoeken. Te midden van al dat gekijf en gekibbel, getier en onheilig gedoe van Arabieren en Joden en Grieksche en Latijnsche en Armenische en Kopitsche en andersoortige Christenen, die elkaar geen feestdag gunnen, die jaloersch zijn op een relikwie, die allen voor zich het monopolie eener zuivere traditie opeischen, te midden van al dat vreemdelingenbedrog en dat gesol met het heilige, dat allen redelijken en historischen grond mist, kan men niet beter doen dan zich maar terug te trekken op het stille erf zijner eigene verbeelding, waar het eenvoudige bijbelsche verhaal schoone, poëtische en blijvende voorstellingen en herinneringen heeft achtergelaten.

Met de wereldvermaarde *Via dolorosa* — den weg, dien Jezus den dag zijner kruisiging zou zijn gegaan en die nu gewezen wordt als loopende van het Rechthuis van Pilatus naar Golgotha, voor een groot gedeelte door de Mohammedaansche wijk, — is het, naar de lezer uit het bovenstaande reeds heeft kunnen opmaken, niet beter gesteld. Op Goeden Vrijdag, dienzelfden dag van Jezus' kruisiging, houden de Arabieren er hun springprocessie en het feest van „naboe Moesa” . . .

Indien dan toch deze *Via dolorosa*, deze Weg der Smarten, een blijvende wereldvermaardheid heeft gekregen, dan is dat zeker niet om wat er thans nog van is overgebleven, maar omdat zij met al wat zich daaromheen aan bijbelsche traditie heeft vastgezet, tot een diep, waar en blijvend symbool is geworden van een brok levens-werkelijkheid.

Een der verst strekkende woorden van het gansche Nieuwe testament klinkt dáár waar de Christus tot de Samaritaansche vrouw zegt: „De ure komt, wanneer de ware aanbidders den Vader aanbidden zullen in geest en waarheid.” Het is de geest die levend maakt en niet het zien van wat steenen, huizen en stof. De ware en blijvende *Via dolorosa*, dat is de weg dien de Zoon des Menschen moest gaan, dat is de weg dien elke mensch gaat op zijn tijd en gaan zal zoolang zijn leven nog iets anders en meer zal zijn dan dat der onbezielde schepping. Deze tijden, zonder veel perspectief, leveren daarop zeker een sprekend com-

mentaar. Maar niet deze tijd alleen. Wij mogen hier zeker wel een woord van den grooten levensziener en -beelder voor alle tijden aanhalen, wiens naam thans op aller lippen is, die Olympisch rustig en hooghartig en zelfgenoegzaam heette, maar die toch regels dichtte, waarin de hoopvolle berusting der Levenswijsheid als neergelaten is:

»Wer nie sein Brot mit Thränen aß,
Wer nie die kummervollen Nächte
Auf seinem Bette weinend saß,
Der kennt euch nicht, ihr himmlischen Mächte!“ *)

De Via dolorosa loopt niet dood. Zij eindigt in de Kerk van het Heilige Graf en der Opstanding. Na Goeden Vrijdag komt Paschen, het feest der Opstanding, als „hemelsche machten” zich sterker betoonen dan alle aardsche kruis en dood.

*) Wie nooit zijn brood met tranen at
En wie, in kummervolle nachten,
Nooit op zijn bed te weenen zat,
Hij kent U niet, o hemelmachten!

DOOR EEN AUTO GEDOOD.

Bij het ter perse gaan bereikt ons het diep treurige bericht dat broeder Paul Vermaat, een onzer Rotterdamsche M-mannen, Paaschmaandag door een auto is overreden, aan de gevolgen waarvan hij kort daarop overleden is. Welk een ontzettende slag voor zijn ouders en welk een vreeselijke schok voor zijn vele vrienden. De hemel schenke kracht naar kruis.

In een volgend nummer hopen wij verdere bijzonderheden te vermelden.

JAN W. F. VOLKER. †

Utah-nieuwsbladen melden het overlijden van Ouderling Jan W. F. Volker te Ogden, den 8sten Maart, in den leeftijd van twee en zeventig jaren.

Hij werd den 5den Augustus 1859 te Amsterdam geboren en was de zoon van Willem Volker en Catherina Scherrewitz.

Reeds vóór zijn achttiende jaar nam hij in zijn geboortestad het Evangelie aan en in het jaar 1877 emigreerde hij met zijn moeder naar de Nieuwe Wereld.

In 1885 was hij weer terug in het vaderland en wijdde vier jaren aan het zendingswerk, vier jaren van voorbeeldigen onverdroten arbeid in den wijngaard des Heeren. In die jaren presideerde hij over de zending.

Bij zijn terugkeer naar de toppen der bergen droeg hij aan zijn opvolger een vertaling over van het Boek van Mormon, welke

vertaling kort daarop in druk verscheen. Eveneens vertaalde broeder Volker de *Stem tot Waarschuwing*.

Alleen zij die weten wat het beteekent, een lijvig boek te vertalen en die daarbij bedenken dat deze arbeid extra-bezigheid was (het gewone zendingswerk mocht er niet onder lijden), kunnen zich een begrip vormen van de groote werkprestaties van den ijverigen, jongen zending. Menig uurtje werd aan den slaap ontwoekerd.

Verleden zomer bracht Ouderling Volker een bezoek aan zijn vaderland en velen onzer leden hebben hem toen leeren kennen. In de zendingen-bijeenkomsten, waarop hij een eregast was, sprak hij met diepgevoelde waardeering van het zendingswerk, dat hem nog zoo na aan het harte lag.

Zijn zoon, J. Henry Volker, heeft indertijd, ruim twintig jaar geleden, eveneens een zending in Nederland volbracht.

Een voor een trekken de oude zendingswerkers naar het Groote Gaderoord aan Gene Zijde, maar hunne namen blijven voortleven in de zendingsgeschiedenis. De naam Volker is als ingeweven in die geschiedenis en de noeste arbeid, ruim veertig jaren geleden verricht door den thans overledene, werpt nog steeds goede vruchten af. Zoo blijft zijn nagedachtenis gezegend.

K.

GRONINGER CONFERENTIE.

Zaterdag 16 en Zondag 17 April a.s. zijn de aangewezen dagen voor de Groninger gebeurtenis. Op den eersten dag om 1 uur 's middags zendingenbijeekomst en des avonds om 8 uur ambtenaren- en ambtenaressen-vergadering.

Zondag drie bijeenkomsten: 's morgens 10 uur, 's namiddags 3 uur en 's avonds 7 uur. Alle samenkomsten in de gewone zaal in de Poelestraat. Vriendelijk worden zoowel niet-leden als leden uitgenoodigd deze conferentie bij te wonen

INHOUD.

Een Kerk uit een heuvel gedolven	97	»De liefste naam«	104
Zaligheid voor de dooden	98	Van de Redactie:	
Evangelische vragenbus	99	Waarlijk opgestaan	105
Rotterdamsche Conferentie	101	Het Evangelie en gezondheid	106
Oorlogsschade te Sjanghai	103	Via Dolorosa	109
Priesterschapslessen	103	Door een auto gedood	111
O zoo ver	104	Jan W. F. Volker †	111
		Groninger Conferentie	112

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.